
ПУРПУРНО УТРО.

О пламнало сияние на новий день,
Летимъ къмъ тебъ. . . .
Копнежъ стихиенъ, призраченъ, безуменъ блѣнъ
Ни вихрено отнися тамъ. . . .
Съсъ дивий, воленъ бѣгъ на вихъръ заледенъ
Летимъ къмъ тебъ, незиданъ храмъ. . . .

Отнисани отъ тъмно щастие летимъ
Въ разбуненъ, кървавъ океанъ. . . .
Отъ нѣмо възжеление и страсть горимъ
Въ прозраченъ сяенъ твърдъ металъ.
Да въплътимъ
Надъ безднитѣ ново-родени идеалъ. . .